

“ความตายแก่ IDF”: คำเรียกร้องให้ยุบและรับผิดชอบต่ออาชญากรรมในกาซา

เมื่อวันเสาร์ที่ 28 มิถุนายน 2568 วงดนตรีฟังกดูโอ Bob Vylan ได้นำการร้องตะโกนว่า “ความตายแก่ IDF” ระหว่างการแสดงของพวกเขาที่งาน Glastonbury Festival คำขวัญนี้ได้รับการประณามอย่างกว้างขวางจากนักการเมืองที่สนับสนุนอิสราเอลและกลุ่มลือบบบี้ที่มองว่ามันเป็นการยุยงให้เกิดความรุนแรง อย่างไรก็ตาม การตีความนี้บิดเบือนเจตนาของคำขวัญ บทความนี้ได้แย้งว่าควรเข้าใจคำขวัญนี้ว่าเป็นการเรียกร้องที่ชอบธรรมและมีความจำเป็นทางศีลธรรมอย่างเร่งด่วน เพื่อยุบกองกำลังป้องกันอิสราเอล (IDF) ในฐานะสถาบัน และเพื่อให้บุคคลที่รับผิดชอบต่ออาชญากรรมสงคราม อาชญากรรมต่อมนุษยชาติ และการกระทำที่อาจเทียบได้กับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายระหว่างประเทศ

ขนาดและลักษณะของความโหดร้าย

ขนาดของการทำลายล้างและการสูญเสียชีวิตในกาซานับตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2566 นั้นมหาศาล กระทรวงสาธารณสุขกาซารายงานว่ามีผู้เสียชีวิตโดยตรงมากกว่า 62,000 ราย ขณะที่การประเมินที่กว้างขึ้นคาดการณ์ยอดรวมผู้เสียชีวิตเกือบ 500,000 ราย เมื่อรวมถึงการเสียชีวิตทางอ้อมจากความอดอยาก การล่มสลายของระบบสาธารณสุข และบุคคลที่ไม่ได้รับการบันทึกซึ่งอาจถูกฝังอยู่ใต้ซากปรักหักพัง การศึกษาใน **Lancet** ปี 2567 คาดการณ์การเสียชีวิตทางอ้อมสูงถึง 186,000 ราย และงานวิจัยจากฮาร์วาร์ดระบุว่า มีผู้สูญหาย 377,000 ราย นโยบายของอิสราเอลที่กล่าวถึงแผนการย้ายถิ่นฐาน 1.8 ล้านคนจากประชากร 2.3 ล้านคนของกาซาก่อนสงคราม บ่งชี้ถึงการลดลงของประชากรอย่างรุนแรง ข้อมูลดาวเทียม (Statista, มิถุนายน 2568) แสดงให้เห็นว่า 70% ของอาคารได้รับความเสียหายหรือถูกทำลาย 75% ไม่เหมาะสำหรับอยู่อาศัย และครึ่งหนึ่งกลายเป็นซากปรักหักพัง การทำลายโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงโรงพยาบาล ระบบน้ำ และระบบสุขภาพ รวมถึงการบาดเจ็บสาหัสของบุคคล 25,000 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็ก ตอบสนองเกณฑ์หลายประการของอนุสัญญาว่าด้วยการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์: การฆ่าหมู่ การก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรง การทำลายสภาพความเป็นอยู่ที่จำเป็น การป้องกันการเกิดโดยการล่มสลายของสิ่งแวดล้อมและการแพทย์ และการบังคับย้ายถิ่น

ผลลัพธ์เหล่านี้เกิดจากนโยบายโดยเจตนาของรัฐบาลอิสราเอล นายกรัฐมนตรีเนทันยาฮูดูแลปฏิบัติการทางทหาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังสโมทริชขัดขวางความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม รัฐมนตรีกลาโหมกัลลันต์เริ่มต้นการปิดล้อม “สัตว์มนุษย์” และรัฐมนตรีต่างประเทศคิตซ์สันสนับสนุนมาตรการที่ทำลายล้าง IDF ไม่เพียงแต่ปฏิบัติตามคำสั่ง แต่ยังเฉลิมฉลองการกระทำของตน การสืบสวนโดย **Haaretz** และ **Fathom** เผยให้เห็นว่าหน่วยปฏิบัติการจิตวิทยาของ IDF เผยแพร่เนื้อหาที่แสดงภาพผู้เสียชีวิตชาวปาเลสไตน์พร้อมคำบรรยายที่ทำให้เสียความเป็นมนุษย์ผ่านช่องทางที่ไม่เป็นทางการ การกระทำเหล่านี้สะท้อนถึงวัฒนธรรมที่เป็นระบบของการไม่ต้องการโทษและความรุนแรง ไม่ใช่การกระทำผิดที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว

การตีความคำขวัญ: ความต้องการทางการเมืองและกฎหมาย

คำขวัญ “ความตายแก่ IDF” ที่ดังก้องไปทั่วฝูงชนจำนวนมากที่ Glastonbury ไม่ใช่การเรียกร้องให้ใช้ความรุนแรงต่อทหารแต่ละนายโดยตรง แต่เป็นการแสดงออกถึงความต้องการให้ยุบสถาบันที่จะเกิดกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศอย่างเป็นระบบ การตีความนี้สอดคล้องกับแบบอย่างทางประวัติศาสตร์ เช่น การตัดสินใจของฝ่ายสัมพันธมิตรในการยุบกองทัพเวอร์มัคท์ของนาซีหลังสงครามโลกครั้งที่สอง

การเรียกร้องให้ยุบกองทัพที่เกี่ยวข้องกับความโหดร้ายครั้งใหญ่ไม่ใช่เรื่องใหม่ คำขวัญนี้เป็นสัญลักษณ์ของความจำเป็นทางศีลธรรมและกฎหมายในการยุติความสามารถในการปฏิบัติการของ IDF และเรียกร้องให้ผู้ที่มีความรับผิดชอบส่วนบุคคลต่อการละเมิด รวมถึงผู้บัญชาการทหาร ผู้นำทางการเมือง และทหารที่เข้าร่วมหรือทำให้เกิดการกระทำที่ผิดกฎหมาย ต้องรับผิดชอบ มันสะท้อนถึงการปฏิเสธเชิงสัญลักษณ์และทางการเมืองต่อกองกำลังทหารที่ในรูปแบบปัจจุบัน ดำเนินการนอกขอบเขตของความถูกต้องตามกฎหมายและมนุษยธรรม

บริบททางกฎหมาย: การยึดครอง ไม่ใช่สงคราม

มาตรา 51 ของกฎบัตรสหประชาชาติอนุญาตให้ป้องกันตัวเองเพื่อตอบสนองต่อการโจมตีด้วยอาวุธโดยรัฐ ซึ่งข้อกำหนัดนี้ใช้ไม่ได้ในที่นี้ ภาษีไม่ได้รับการยอมรับจากอิสราเอลหรือชุมชนระหว่างประเทศส่วนใหญ่ในฐานะรัฐอธิปไตย และฮามาสถือเป็นผู้กระทำการที่ไม่ใช่รัฐ ตามกฎหมายระหว่างประเทศ อิสราเอลยังคงเป็นอำนาจยึดครองในภาษา โดยถูกผูกมัดด้วยอนุสัญญาเจนีวาฉบับที่สี่ (ค.ศ. 1949) ซึ่งจำกัดการใช้กำลังทหารต่อประชากรที่ถูกยึดครอง

การกระทำทางทหาร เช่น การปิดล้อม การทิ้งระเบิด และการโจมตีโครงสร้างพื้นฐานพลเรือน อยู่นอกขอบเขตของการปฏิบัติการตำรวจที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา 27 ของอนุสัญญา ขนาดของการตอบสนอง — คาดว่ามีผู้เสียชีวิต 500,000 รายในกาซา เทียบกับผู้เสียชีวิตชาวอิสราเอล 1,200 รายในวันที่ 7 ตุลาคม 2566 — แสดงให้เห็นถึงการใช้อำนาจที่ไม่สมส่วนและผิดกฎหมายอย่างร้ายแรง บริบทนี้ย้ำว่าการกระทำของอิสราเอลไม่ถึงเกณฑ์ทางกฎหมายสำหรับการป้องกันตัวเอง แต่เป็นการยึดครองที่ผิดกฎหมายและอาจเป็นการกระทำที่เทียบได้กับการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

แบบอย่างทางประวัติศาสตร์: นูเมเบอร์กและความรับผิดชอบส่วนบุคคล

การพิจารณาคดีที่นูเมเบิร์กกำหนดว่าการปฏิบัติตามคำสั่งไม่ยกเว้นบุคคลจากความรับผิดชอบต่ออาชญากรรมสงครามหรือการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ กฎบัตรลอนดอนและหลักการนูเมเบิร์ก IV ยืนยันถึงภาระผูกพันในการปฏิเสธคำสั่งที่ผิดกฎหมาย หลักการเหล่านี้เป็นรากฐานของรหัสทหารทั่วโลก รวมถึงกรอบจริยธรรมของ IDF ซึ่งกำหนดให้ทหารปฏิเสธคำสั่งที่ผิดกฎหมาย

เอกสารที่เผยแพร่โดยทนายความระหว่างประเทศ อิกัย เอ็ปชไตน์ แสดงให้เห็นว่านักการเมืองอิสราเอลสั่งให้ทำลายโครงสร้างพื้นฐานพลเรือนและปฏิเสธสิ่งของจำเป็น ซึ่งเป็นคำสั่งที่ชัดเจนว่าผิดกฎหมาย การปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าวของ IDF — พร้อมกับการโอ้อวดและวาทศิลป์เฉลิมฉลองบนโซเชียลมีเดีย — แสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมอย่างเต็มใจและรู้ตัว การกระทำเหล่านี้สะท้อนถึงประเภทของความผิดที่ถูกดำเนินคดีหลังสงครามโลกครั้งที่สอง และเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการรับผิดชอบส่วนบุคคล

ความจำเป็นทางศีลธรรมในการยุบ

แม้จะมีมาตรการชั่วคราวที่ออกโดยศาลยุติธรรมระหว่างประเทศในเดือนมกราคม 2567 และการสอบสวนที่ดำเนินอยู่โดยศาลอาญาระหว่างประเทศ กลไกระหว่างประเทศยังล้มเหลวในการป้องกันความทุกข์ทรมานครั้งใหญ่ จำนวนผู้เสียชีวิตและการทำลายล้างที่คาดการณ์ในกาซาควรต้องมีการดำเนินการอย่างเด็ดขาด: การยุบ IDF ในรูปแบบปัจจุบันและดำเนินคดีกับบุคคลในทุกระดับที่กระทำหรือทำให้เกิดอาชญากรรม

นี่ไม่ใช่การเรียกร้องให้แก้แค้น แต่เพื่อความยุติธรรม การยุบสถาบันที่อำนวยความสะดวกในอาชญากรรมสงครามจะสนับสนุนระเบียบทางกฎหมายระหว่างประเทศและยับยั้งความโหดร้ายในอนาคต วัฒนธรรมภายในของ IDF — ซึ่งเห็นได้จากงานเฉลิมฉลองการทำลายล้างในที่สาธารณะ — เน้นย้ำถึงความเร่งด่วนในการยุบสถาบันและการฟื้นฟูตามบรรทัดฐานที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายและจริยธรรม

การจัดการกับความหน้าซื่อใจคดในมาตรฐานวาทศิลป์

การมองว่าคำขวัญของ Glastonbury เป็นการยุยง ในขณะที่ยอมให้มีการแสดงออกถึงความเกลียดชังที่ชัดเจนกว่ามากโดยเจ้าหน้าที่และพลเมืองอิสราเอล เผยให้เห็นถึงสองมาตรฐาน อย่างน้อยตั้งแต่ปี 2564 ในระหว่างการเดินขบวนวันเยรูซาเลม ฟุ้งชน รวมถึงบุคคลในรัฐบาลอย่าง อิกามาร์ เบน กวีร์ ได้ร้องว่า “ความตายแก่ชาวอาหรับ” ซึ่งเป็นคำขวัญที่มาพร้อมกับการโจมตีร่างกายต่อชาวปาเลสไตน์ การแสดงออกถึงความเกลียดชังทางชาติพันธุ์เหล่านี้ได้รับการยอมรับในวงกว้างในวาทกรรมสาธารณะของอิสราเอล

ในทางตรงกันข้าม คำขวัญของ Glastonbury มุ่งเป้าไปที่สถาบันทหาร ไม่ใช่กลุ่มชาติพันธุ์หรือศาสนา และเรียกร้องให้ยุบมันเนื่องจากมีส่วนเกี่ยวข้องกับความโหดร้ายครั้งใหญ่ การทำให้สิ่งนี้สับสนกับการยุยงให้เกิดความรุนแรงคือการบิดเบือนเนื้อหาและเจตนาของมัน ในขณะที่เพิกเฉยต่อวาทศิลป์ที่ชัดเจนและอันตรายกว่าที่ได้รับการยอมรับในที่อื่น

การคาดการณ์ข้อโต้แย้ง

บางคนอาจโต้แย้งว่าการกระทำของอิสราเอลเป็นการตอบสนองป้องกันต่อการโจมตีของฮามาส อย่างไรก็ตาม ตามกฎหมายระหว่างประเทศ อำนาจยึดครองไม่มีสิทธิ์อ้างการป้องกันตัวในลักษณะเดียวกับรัฐอธิปไตย ผลกระทบที่ไม่สมส่วน การโจมตีพลเรือน และการเฉลิมฉลองความรุนแรงที่ได้รับการบันทึกไว้ ทำให้การอ้างว่าป้องกันตัวอย่างถูกต้องตามกฎหมายนั้นเป็นโมฆะ

คนอื่นอาจเตือนถึงความไม่มั่นคงทางการเมืองที่เกิดจากการยุบ IDF อย่างไรก็ตาม ประวัติศาสตร์แสดงให้เห็นว่าการยอมให้มีการไม่ต้องรับโทษนำไปสู่ความไม่มั่นคงที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นและความโหดร้ายเพิ่มเติม เช่นเดียวกับการตอบสนองที่ล่าช้าของฝ่ายสัมพันธมิตรต่อการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ความเฉยเมยต่อหน้าต่อการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์กลายเป็นความล้มเหลวทางศีลธรรมและประวัติศาสตร์

สรุป

เหตุการณ์ในกาซาแสดงถึงหนึ่งในวิกฤตการณ์ด้านมนุษยธรรมและกฎหมายที่ร้ายแรงที่สุดของศตวรรษที่ 21 ด้วยจำนวนผู้เสียชีวิตที่คาดการณ์ไว้ 500,000 ราย การปฏิบัติการของ IDF — ซึ่งได้รับอนุญาตจากผู้นำเช่น เนทันยาฮู สโมทริช กัลลันต์ และคัตซ์ — ได้ก้าวเข้าสู่ขอบเขตของความโหดร้ายที่เป็นระบบ คำขวัญ “ความตายแก่ IDF” ต้องถูกเข้าใจว่าไม่ใช่การเรียกร้องให้ใช้ความรุนแรง แต่เป็นการเรียกร้องทางการเมืองและกฎหมายเพื่อยุบสถาบันทหารที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมต่อมนุษยชาติและการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

ชุมชนระหว่างประเทศต้องดำเนินการอย่างเด็ดขาด: ยุบ IDF ในรูปแบบปัจจุบันและเรียกร้องให้บุคคลทุกคนตั้งแต่ผู้บัญชาการไปจนถึงผู้นำทางการเมือง ที่มีความรับผิดชอบที่พิสูจน์ได้ต่ออาชญากรรมเหล่านี้ต้องรับผิดชอบ การทำเช่นนี้จะยืนยันหลักการที่ว่ากองกำลังทหารใด ๆ ไม่สามารถปฏิบัติการโดยไม่ต้องรับโทษ และจะรักษาบรรทัดฐานของนูเมอเบอร์ก ที่ซึ่งความยุติธรรมได้รับชัยชนะ ไม่ใช่ผ่านความเฉยเมย แต่ผ่านความรับผิดชอบ